

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

SO Marcin Graczyk

SO Renata Gąsior

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. R.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o odszkodowanie i odsetki

na skutek zażalenia pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. z dnia 25 lipca 2017 r. na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie,

VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 lipca 2017 r., sygn. akt VI P 153/17 w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia powództwa

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić do rozpoznania Sądowi I instancji.

SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 12 lipca 2017 r. w sprawie z powództwa D. R. przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. o odszkodowanie i odsetki, udzielił zabezpieczenia powództwa poprzez ustanowienie na będącej własnością pozwanej nieruchomości stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...) z obrębem (...) położonej

w W. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie XV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) hipoteki przymusowej do łącznej kwoty 34159,05 złotych. W ocenie Sądu

I instancji powódka uprawdopodobniła swoje roszczenie, gdyż wniosła o zabezpieczenie jedynie roszczenia odszkodowawczego opartego na art. 55 § 1⁽¹⁾ k.p. Sąd Rejonowy wskazał, że pozwana na obecnym etapie postępowania nie uprawdopodobniła, aby naruszenie przez nią obowiązku terminowego wypłacania wynagrodzenia powódce nastąpiło bez jej winy.

Sąd I instancji jednocześnie stwierdził, że powódka uprawdopodobniła, iż doszło do ciężkiego naruszenia przez pracodawcę jego podstawowego obowiązku, co uzasadniało skorzystanie

z możliwości rozwiązania umowy o pracę przewidzianej w art. 55 § 1⁽¹⁾ k.p. Zdaniem Sądu Rejonowego powódka również uprawdopodobniła interes prawny, gdyż na nieruchomości należącej do pozwanej są ustanowione inne hipoteki, w tym hipoteki przymusowe wynikające z pozytywnie rozpoznanych wniosków o zabezpieczenie, co wyraźnie

obciąża istotny składnik majątku i wskazuje na jej złą sytuację finansową. Sąd I instancji wskazał, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż do czasu zapadnięcia rozstrzygnięcia kończącego sprawę, pozwana spółka nie będzie już dysponowała majątkiem wystarczającym dla zaspokojenia ewentualnie zasądzzonego roszczenia na rzecz powódki (k. 90-91 a. s.).

Pozwana spółka w dniu 25 lipca 2017 r. zaskarżyła w całości ww. postanowienie wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku powódki oraz o zasądzenie na jej rzecz od powódki w orzeczeniu kończącym postępowanie w niniejszej sprawie kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według obowiązujących przepisów. W treści zażalenia pozwana wskazała, że opóźnienia w wypłacie wynagrodzenia należnego powódce wynikały z braku posiadania środków na uregulowanie wynagrodzeń, a co za tym idzie brak jest podstaw, aby przypisać winę. Spółka podniosła, że brak środków spowodowany był działaniem podmiotów zewnętrznych, które doprowadziły do problemów finansowych. W ocenie pozwanej powódka nie uprawdopodobniła, aby działanie spółki charakteryzowała wina umyślna lub choćby rażące niedbalstwo (k. 108-111 a. s.).

W odpowiedzi na zażalenie z dnia 16 sierpnia 2017 r. powódka wniosła o jego oddalenie w całości jako bezzasadnego oraz o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm prawem przepisanych. W ocenie powódki pozwana nie sformułowała w zażaleniu jakichkolwiek zarzutów, skupiając się wyłącznie na rozważaniach dotyczących jej sytuacji finansowej, która miałyby usprawiedliwiać dopuszczalność opóźnienia w wypłacie wynagrodzenia. Powódka stwierdziła, że przytoczony stan faktyczny niniejszej sprawy, powołane argumenty, a przede wszystkim załączone do pozwu oraz pisma przygotowawcze dokumenty w wystarczający sposób wskazały na zasadność, a tym samym uprawdopodobnienie zgłoszonego roszczenia. Powódka podniosła również, że w dacie złożenia wypowiedzenia pozwana od 21 dni pozostawała w zwłoce z wypłatą należnego wynagrodzenia, co stanowiło ciężkie naruszenie podstawowego obowiązku pracodawcy wobec pracownika (k. 120-122 a. s.).

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 730¹ § 1-3 k.p.c., udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

W myśl art. 736 § 1 k.p.c., wniosek o udzielenie zabezpieczenia powinien odpowiadać wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, a nadto zawierać wskazanie sposobu zabezpieczenia, a w sprawach o roszczenie pieniężne także wskazanie sumy zabezpieczenia oraz uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wnioski.

W rozumieniu art. 747 pkt 2 k.p.c., zabezpieczenie roszczeń pieniężnych następuje przez obciążenie nieruchomości obowiązanego hipoteką przymusową.

Sąd Okręgowy zważył, że postępowanie zabezpieczające stanowi jeden ze środków zapewnienia procesowej ochrony prawnej stron. W procesie z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia może wystąpić min. powód albo pozwany. Zgodnie z obowiązującymi wyżej przytoczonymi przepisami prawa, do warunków uzasadniających udzielenie zabezpieczenia należy zaliczyć uprawdopodobnienie roszczenia oraz uprawdopodobnienie istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. W postępowaniu zabezpieczającym uprawniony

nie musi więc udowadniać istnienia roszczenia, które ma być zabezpieczone. Tymczasem w zażaleniu pozwana podnosi tylko i wyłącznie argumenty związane z usprawiedliwieniem złej sytuacji finansowej, w jakiej obecnie znajduje się. Pozwana wskazywała, że dokonanie wypłaty wynagrodzenia powódce dopiero po 21 dniach od daty wymagalności spowodowany był brakiem środków finansowych powstałym przez działanie podmiotów zewnętrznych, które doprowadziły do problemów finansowych spółki. Dalej pozwana twierdziła, że podjęła możliwe środki w celu uregulowania należności z tytułu wynagrodzeń dla pracowników.

W ocenie Sądu II instancji pozwana jedynie wskazuje, że powódka nie uprawdopodobniła roszczenia, gdyż jej powództwo jest bezzasadne. Tymczasem udzielając zabezpieczenia, właściwy sąd nie rozważa, czy powództwo jest zasadne czy też nie. Należy wskazać,

że na gruncie niniejszej sprawy powódka, co też uczyniła, miała uprawdopodobnić roszczenie i wykazać interes prawny. „Z przepisu art. 730¹ § 2 k.p.c. wynika, że interes prawny

w udzieleniu zabezpieczenia przejawia się jako potrzeba wydania nakazów lub zakazów zmierzających do usunięcia zagrożenia albo poważnego utrudnienia osiągnięcia celu postępowania w sprawie. Interes prawny jako przesłanka zabezpieczenia istnieje

w przypadku, gdy zachodzi potrzeba zapewnienia uprawnionemu "należytej ochrony prawnej", zanim uzyska ochronę definitywną (ostateczną), czyli zanim zostanie osiągnięty cel postępowania w sprawie, w związku z którym następuje udzielenie zabezpieczenia.” (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 lutego 2015 r., sygn. akt I ACz 155/15) Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia polega w szczególności na wskazaniu przez podmiot składający wniosek o udzielenie zabezpieczenia, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia wiąże się

ze wskazaniem dwóch okoliczności, które przemawiają za udzieleniem zabezpieczenia,

tj. uniemożliwienie wykonania orzeczenia, albo możliwość powstania poważnych trudności

w jego wykonaniu lub osiągnięciu celu, dla którego prowadzone jest postępowanie. Zdaniem Sądu Okręgowego powódka spełniła ww. przesłanki, od których uzależniona jest możliwość zabezpieczenia powództwa. Powódka wykazała, że na nieruchomości pozwanej

są ustanowione hipoteki przymusowe, co wskazuje na złą sytuację finansową spółki.

W związku z powyższym istnieje obawa, że brak udzielenia zabezpieczenia spowodowałby trudności w egzekwowaniu ewentualnie zasądzonych roszczenia. Sąd II instancji doszedł

do przekonania, że zarzuty skarżącego podlegają oddaleniu, gdyż przedmiotem zabezpieczenia nie było ustalenie, czy roszczenie powódki jest zasadne, a jedynie okoliczność jego uwiarygodnienia. „Głównym celem hipoteki przymusowej jest zabezpieczenie oznaczonej wierzytelności, a nie jej zaspokojenie. Przepisy ustawy określają hipotekę przymusową tak jak każdą hipotekę - jako środek zabezpieczenia, a nie jako "środek egzekucyjny".” (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 czerwca

2008 r., sygn. akt II FZ 217/08)

Wobec powyższego, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił zażalenie, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku

na podstawie art. 745 § 1 k.p.c., zgodnie z którym o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie,

a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia.

SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka SSO Renata Gąsior

Zarządzenie: (...)

(...)